

[Eva Rothenborg.]

råde – det er i alt fald min erfaring – vil som på andre områder kunne anrette mere skade end det modsatte.

Endelig må vi også udtrykke vores betænkelighed ved lovforslagets planer om at skulle lade menighedsrådene operere med så store beløb, som der er tale om. Det er ikke udtryk for nogen mistillid til menighedsrådene, men det er en administrationsopgave, der ville lægge overordentlig store arbejdsbyrder på dem. Desuden ville det givetvis også føre til en betragteligt øget kirkeligning. Det har jo vist sig, at hvis der er en bestemt kirkelig aktivitet, der ønskes iværksat, så kan det også altid lade sig gøre at skaffe pengene til formålet ad privat vej.

Fremskridtspartiet finder, at forslagsstillerne måske ikke helt har gennemtænkt de konsekvenser af det fremsatte forslag, som viser sig. Vi håber gennem udvalgsarbejdet at få bragt det materiale frem, der kan bevise, at dette ikke er den rette vej at gå, hvis man ønsker det kirkelige liv styrket.

Fremskridtspartiet kan ikke tilsige sin medvirken til forslaget – sådan som det er nu, i al fald.

Birte Kjørum (RV):

Det initiativ, som Frivilligt Dreng- og Pige-Forbund har taget ved udarbejdelsen af et forslag til lov om kirkeskole, er virkelig prisværdigt. Rigtigt er det også at sende dette ud til de ca. 2.000 menighedsråd til orientering ude i alle sogne med mulighed for at kommentere dette og melde tilbage igen. Der er virkelig tale om, at et lovforslag kommer ud til brugernes orientering, før det fremsættes i endelig lovsform. Ganske vist har kun få menighedsråd benyttet sig af muligheden til kommentarer, men jeg ved, at det diskuteres flittigt ude omkring i sognene, og der skal nok komme nogle flere tilkendegivelser.

Det konservative folkeparti og kristeligt folkeparti har også reageret og uden ændringer fremsat FDF/FPFs forslag til lov om kirkeskole og må derfor indestå for det.

Der er meget godt indhold i lovforslaget, og det radikale venstre er meget positivt over for formålsparagraffen, som taler om undervisning i den kristne tro, altså kristendomsundervisning for både børn, unge og voksne.

Uden at gå ind i selve lovforslaget og de forskellige paragraffer må det være rigtigt at

pege på, hvor der i dag kan gives mulighed for en kristendomsundervisning. Først har vi jo folkeskolen. Ifølge timetal og læseplaner ved vi alle, at børn modtager kristendomsundervisning med disse få undtagelser, der kan være. Præsterne, som slet ikke er nævnt i lovtæksten, ved vi er pligtige til at give konfirmandundervisning for dem, der melder sig hertil. Det gør de, og som forkyndende har de ansvar for menigheden, for både store og små. Forældres ansvar over for deres børns dåbsundervisning er indiskutabel, og der tages da heldigvis alvorligt på dette i mange, mange hjem.

Der er i dag en mulighed for alle aldersgruppers deltagelse i kristendomsundervisning givet af lærere, der specielt har uddannet sig eller kan uddanne sig hertil, i den lovgivning, som allerede er givet og bruges. Intet forhindrer, at kristendomsundervisning kan finde sted under lov om fritidsundervisning lige fra 7 års alderen og opefter. Interessegrupper for børn og unge, ungdomsskole og voksenundervisning kan være svaret herpå, ja, man kan endda oprette kurser for både børn og voksne, hvis kurserne er tilrettelagt specielt herfor. Alle kan stå som etablerant her, også menighedsrådene.

En kirkeskole kan altså med øjeblikkeligt varsel etableres i alle sine former under den nugældende lov og i alle sogne. Hvorfor så lave disse knopskud her? Nye administrationer og ansættelser må derfor forekomme som et ressourcespild. Det radikale venstres linje er netop at anvende de eksisterende ressourcer. Vel er det beklageligt, at der i dag skal betales for deltagelse i voksenundervisningen, men så længe folketinget mener, at dette er rimeligt, er det vanskeligt at argumentere for gratis undervisning og hermed en særstilling. Man kunne måske forestille sig gruppen dåbsforældre fritaget for betaling – det er en daler pr. time – efter reglerne om særlige grupper.

Lovforslaget peger ikke på økonomiske konsekvenser. Der er lavet nogle beregninger, som jeg ikke skal komme ind på her, men det kan nå at blive en dyr affære.

Uddannelse af medarbejdere til en dåbsundervisning vil efter vort skøn kunne finde sted inden for fritidslovgivningens rammer og bestemmelserne om erhvervsmæssige kurser. En religionspædagogisk uddannelse vil naturligt kunne placeres ved et af de voksenundervisningscentre, som i dag er oprettet rundt om i landet, eller tilknyttedes et oprettet voksenpæda-